હમારી કબ્ર પે દો ફુલ ડાલતે જાઓ,
કીસી ગરીબકી હસરત નીકાલતે જાઓ.

કવ્વાલકી મેહફીલ.

[illegible]સોંકા ગજરા.

હસ્બે ફરમાયેસ
શેખ ઈબ્રાહીમ ઈબ્ને શેખ મોહમદ ડાવરે
બાહુશને એહતેમામ.

ખાકસાર અબદુલ લતીફ અલ્લારખા
ફેરીવાલા.
પોરટ નં. ૭ મુંબઈ.

Suri Jain Vilay Vijay Printing Press
Richey Road—AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Amathabhai Shah.

દુસરી બાર. નકલ ૪૦૦૦

હીજરી ૧૩૪૦. ઈસ્વી સ ૧૯૨[illegible]

કીમત દો આને.

કવાલી અખ્તરજાન.

તાજદારે ચીસ્તીયાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
પેસવાએ આરીફાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
સારાએ બે ચારમાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
રેહનુમાંએ ચીસતીયાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
કુત્બ જુમલા ખાજગાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
મતલુએ જાના આશીકાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
હર મેરેક તો દીવાના અમ અજમા સીવા બે ગાના અમ
ગુ શમા મન પરવાનાસાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
એહમદ હજુરે આશીકાં દર હુયરતે ગીરીયાંકુનદ
કુતુબાંઇ ખસ્તાં જાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી

કવ્વાલી મુન્તાજજાન

હસ્તે હસ્તે અરજ કી સોક હરજાઈ ન હો
ખીંચકર ખન્જર કાહા સાંમત તેરી આઈ ન હો
બેકસી કહતી હે જાલીમ દેખકર રખના કદમ
ઈસ જાં કીસી હશ્રત જદેકી લાસ દફનાઈ ન હો
દેખકર જુલ્ફે સીહા હો ગયા ધોકા મુજે
દીલને સમઝાકે ચાંદ પર કાલી ઘટા ચાઈ ન હો
દેખના સાકી ઘટા ગુલજાર પર ચાઈ ન હો
મેંકી પીયાલી બનકે ગુલશને બાગમેં આઇ ન હો
મેંભી હય મીનાભી હયે ગુલજાર હે ગુલકે તો કયા
જબ તક સાકીન હો મેકુશીલ કી જેમાઇ ન હો

કવ્વાલી નવાબ જાન સીકન્દરાબાદ.

યારબ ઊનકે ~~દીલમેં જો હમારા~~ દરમ્યાં રહે
દીલ ભી હમારા ઊનકે હઝારો બરસ રહે
આયા ન બાદ મર્ગભી ન ગાન પે વો સનમ
હમ ઇન્તઝારે યાર મે લાખો બરસ રહે

દિલસે મેરે દુવા યે નીકલતી હે સુબોહ શામ
તેરા બરસકા સીન તેરા લાખો બરસ રહે
જાહીદ યે વો શરાબ નહી તુ પીકે તો દેખતે
જીસકા સરૂર તુજે કો હજારોં બરસ રહે
પુછીયે ન ઇશ્કમે ઇસ દીલકી કેફીયત
રૂસવા જલીલો ખુવાર હજારો બરસ રહે

ગઝલ.

ખુદ બ ખુદ આશેકતા દીલ હો ગયા અલ્લાહુકદ
કીયા હી પ્યારા ખીંચ ગયા નકશા રસુલીલ્લાહુકા;
ગાહ એહમદ કહેતેથે ઉસકો ગાહ કહેતેથે સનમ,
હમ નયે અંદાજસે લેતે હેં નામ અલ્લાહુકા
સર્દ કરદો અય ફરીશ્તો આતીશે દોઝખકો તુમ
નકશ પેશાની પે મેરે હય સે ઓસમીલ્લાહુકા;
હાય ન કહુલે થે ન જલવા દેખનેકા નામ લો,
હોસલા જાતા રહા મુશા કલીમ અલ્લાહુકા.
કાબએ દીલકો ન તોડો એ કહ્યું કે ઝાલીમો,
હકને બખ્સાહે શરફ ઇસઘર કો બય તુલ્લાહુકા;

હમ્દ ખુદા

અબરૂ કી જો સીફાતે હેં કુકરાં સે પયદા,
સુરતે વ.લે હુઈ જાને ખુદાસે પયદા;
ઉઠ ગયા દીદએ દીલસે જો દુઇકા પરદા,
એકહી નુર હુઆ અરજો સમાં સે પયદા.
ઉદફતે કાબએ મકસુદને સુરત પકડી,
શીકલે મહેરાબ હુઈ દસ્તે દુઆસે પયદા;
ફીક દુનીયાએ દીસે નયે આલમ હોતા,
પેશતર હમ ન હુએ અરઝો સમાએ પયદા.
અય સબા દેખ કે જલવા ચમને આલમકા,
હાલત વજદ હુઈ હર મોજ હવા.સે પયદા

ગઝલ સીરી જાન.

ચરી આહુંમે હુ મશહુરમે મશહુર દીવાના,
અગર તુમ શમ્અ મહેફીલ કો તોયે બંદા હય પરવાના;
ગીરા જો હાથસે સાકી કે શીસા હો ગયા સાબીત,
હમારી ઝીંદગી કા હો ગયા લબરેઝ પયમાના.
કહીં ઈશ્કે હકીકી હય કહીં ઈશ્કે મીજાઝી હય,
કોઈ મસજીદ બનાતા હય કહીં બનાતા હય બુતખાના;
હુઆ મેદાંને કોયામત મેં ભી દોરે સર ખુરે મક્કા,
રહે આબાદ યા રબ હર્શ તક સાકીકા મયખાના.
નહી મશનદ તો કયા પરવા ખુદાપર અપના તવકુલ હૈ,
ફકીરી મેં ભી અય શીરી ગીજાઝે હય અપના શાહાના.

ગઝલ હશનજાન.

સદમા હુઆ દીલશોઝું કો અયસા મેરે દીલકા,
કરતા હય મેરે સામને શીકવા મેરે દીલકા;
મુંહ ફેર લીયા હાથકો સીનેસે ઉઠાકર,
દેખા ન ગયા ઉસસે તડપના મરે દીલકા.
આ આ કે મેરે આંખું પે એહ જાતે હંય આસુ.
ચડ ચડ કે ઉતર જાતા હય દરીયા મેરે દીલકા;
કલ તક તો તેરે વાએદે પે ઉમેદથી બાકી.
મુશ્કીલ હય બહોત આજ સાંભલના મેરે દીલકા,
ઉસ શમ્અ તજાજલી સે હશન જાન યે કહે દો,
ખાલી નહિ જાયેગા યે જલાના મેરે દીલકા.

ગઝલ બર્કે મુનીરજાન.

ગીરતી હે કીસપર બર્કે નજર દેખતે રહો,
યે આગ લગાતી હે કીધર દેખતે રહો;
બાતે કીધર વો કરતે હેં નજરે હે કીસ તરફ,
અય હજરતે દીલ તુમ ભી ઉધર દેખતે રહો.
દીલકો મેરે રગડતે હો લેકીન યેહખોફ

હે સંગ મે નીકલે ન સરર દેખતે રહો
તુમ મેંહ સો તો અપને અદુપર રહમ કરો,
મીલતા હે ઉસકા કેસા સમર દેખને રહો.
કાઆ વે બુત કંદમે રખા હે કયા અયસતીર,
હે દીલહી મે વો રશકે કમર દેખતે રહો.

ગઝલે ઓજ અસસીયાં સુરત.

ગંજે ઈસરારે જહાં મખદુમ સાબીર કલયરી,
વાકીફે રાઝે નીહાં મખદુમ સાબીર કલયરી;
કીબ્લાગાહે ખ્વાજગાં મખદુમ સાંબીર કલયરી,
પેશવાએ ચીશ્તીયાં મખદુમ સાબીર કલયરી.
ગુમ શુદમ દર મનઝીલે મકસુદ તુ ઇમદાદ કુન,
રહનુમાએ ગુમરહાં મખદુમ સાબીર કલયરી;
ખ્વાજગાએ ચીસ્તે જુમલા સુરત પરવાના આં,
સમ્એ બઝમે ચીસ્તીયાં મખદુમ સાબીર કલીયરી.
ગર્ક શુદ દર બહુરે ઈસ્યાં કીસ્તીએ મા અલમદદ,
નાખુદાએ કીસ્તીઆ મખદુમ સાબીર કલયરી;
હસ્તીએ ગુમ કરદઈ દર ઝાતે હક વાસીલ શુદી,
તુ મકીને લામકાં મખદુમ સાબીર કલયરી.
અઝ નીગાહે લુત્ફ બીં બર હાલતે ઓજે હુઝીં,
ચારા સાઝે બે કસાં મખદુમ સાબીર કલયરી;

કવ્વાલી બદ્રુજાન અમદાવાદ.

રોઝેસે ખ્વાજાજી કે જલવા નીકલ નીકલ કર,
કહેતે હંય અહલે દીલસે દેખો સંભલ સંભલ કર;
બેઠે હેં હમ આકર હીંદુલ વલી કે દર પર,
કુચું બર્ચ દેખતાહય આંખે બદલ બદલ કર.
અજમેરકે ચમનકી ચલ કર બહાર દેખો,
જન્નતસે કહે રહી હે હુરેં નીકલ નીકલ કર;

મહરૂમ અપને [illegible] [illegible] નહીં ફીરાતે,
હેતે હુંય મકસદે દીલ સાયલ [illegible] [illegible] કર.
તીરે નીગાહે જવાસ ખાતે હુંય હમ જીગરપર
કીસ શોખસે તજમ્મુલ પહેલુ [illegible] [illegible];

બેચરની સુંદરીજાન મુંબઈ.

ખુને જીગરકો પીતે હુંય બસ ગમમેં તેરે યાર,
શહેરે ચમન મેં ફીરતે હુંય બસ ગમમેં તેરે યાર;
અયસી હવા ચલાઈ જમના મોહે દીખાઈ,
મેં ચુપકે ચુપકે રોતી હું બસ ગમમેતેરે યાર.
હું ગમમેં તેરે રોતી મુંહ આંસુઓસે ધોતી,
વોહ કહાં ગયો મોરો મોતી મેં મોતી બીના;
નહી સોતી બસ ગમમે તેરે યાર શએર,
દીલ ઉસીકો દીજીએ જો દીલદાર યાર હો.
કયા હીંદુ કયા મુસલમાન કદર દાન યાર હો,
મેરી નઝર જો તુમસે લડગઈ મેં પતંગસે નીચે ગીરગઈ
વોહ કહાં ગીઓ મોરો પ્યારો મેં અગની જેસી જલગઈ,
બસ ગમમે તેરે યાર.

કવ્વાલી ચલસીયા સુરતવાલા.

મેં તેરે ઇશ્કમેં ખાકે દરે જાનાના બનું;
યાતે દીવાના બનું યા હર્શ મેં મસ્તાના બનું;
આશીકે શયદા બનું મુરશદે મસ્તાના બનું,
ગરદી સે કેશ બનુ વેહશીએ દીવાના બનું.
શોખ કહેતા હુય તેરે ઇશ્કમે કયા કયા ન બનું,
શીરીં ફ્રરહાદ બનુ લયલા બનું મજનુ બનું;
દીલ યે કહેતા હુય મેરા આશીકે શયદા મેં બનું,
તું ગર સમ્એ બનેતો મે તેરા પરવાના બનુ.
અપને સે દુર રહું ગેરસે બેગાના બનું,
સાબીર તુમ અપના બનાલો તો કીસ્રાકાના બનું;

શાહેસા જોહરબાની મુંબઈ

અઝલસે હય સરમેં કુરઆને બિસ્મીલ્લાહિકા સહેરા,
કલા મુલ્લાહ પર હય યે કલા મુલ્લાહકા સહેરા;
દરખ્તેં કુલ કુવલ લાહો અહદ કે કુલ ચુન ચુન કર,
બનાયા એક લાઇ લાહુ ઈલ લીલ્લાહકા સહેરા.
કીયા નામે ખુદા મશ્હદો કેઃ ઝુન્નુ ઈમાને મરીયમમેં,
સજાયા સરપે જીસદમ કુન્મે ઇબ્નીલ્લાહકા સહેરા;
ખુદાઇ કર દીખાતે હય જહાં મેં તેરે મતવાલે,
યેહ હય એઆઝે હક ઇશ્કે રસુલ લીલ્લાહકા સહેરા.
ચદા મનસુર કે સર જીસ ઘડી શહેરા અનલ હક્કા
ગલેકા હાર ફીર ઠેહરા ફના ફીલ્લાહકા સહેરા
પતા મીલતા હય દેખો આપકી ચશમો હકીકતસેં,
સરાપા અપની હસ્તી હય કલા મુલ્લાહકા સહેરા.
મીટાકર બંદગીસે આપકો ઊલ્લા તક પહોંચાયા,
ગુલે વહદતને ગુંદા જીસદમ ઇલલીલ્લાહકા સહેરા;
હુઈ હેય ચીઝભી માશુકકી માશુક આશીકકો ભી,
કે રખ્ખા સરપે ઉમ્મત કે રસુલીલ્લાહકા સહેરા.
કયું ન મે રહું આગાઝ ગરમ રહે ઉલફતમે,
પસે મુરદન સરે મરકદ પે હો બ ય તુલલ્લાકા સહેરા.

કવાલી અલસીયા.

હમારી દશ્રપે દો ફુલ ડાલતે જાઓ
કીસી ગરીબકી હસરત નીકાલતે જાઓ
બુરા ભલાભી રકીબોસે હમકો સુનવાયા,
ઓર ઉસપે ભી તાકીદ હય કે ટાલતે જાઓ
અદા અદાસે છુરી ફેરતો રહો સાહબ,
હસી હસીમે મેરા દીલ નીકાલતે જાઓ
તુમ્હારે બઝમમેં હય આશીકોંકો ઈઝન,
વો આતે જાયે ઉન્હે તુમ નીકાલતે જાઓ

કીધર ચલે હો મેરી જાં સંભાલકે ખંજર,
મુજે સંભાલો મેરા દીલ સંભાલતે જાઓ.

ગઝલ નવાબજાન.

મેરે દીલકો દીલન સમજો મેરી જાંકોજાં ન સમજો,
કોઇ ઓર બોલતા હય યા મેરી જબાંન સમજો;
હુવા તુર જલકે ઠંડા મેં અભી સુલગ રહા હું.
યે મેરી આહકા ધુંવા હય ઇસ આસમાં ન સમજો;
વોહ શરાબ મીથી મેંને જો અઝલકે દીન ખાચીથી,
મેં વોહ પીર મેં કહાં હુ મુજે નોજવાં ન સમજો;
ઇન કુલોંકી રવીશ પર ન લગા ન દીલકો હમદમ,
યેહ હય બુલ બુલોંકા મકદન ઇસે બોસ્તાં ન સમજો;

ગઝલ નુરીજાન મુંબઇ.

જબ છુપાતું તો તેરે છુપનેસે કયા કયા હો ગયા,
એક તરફ બુત ખાના એક જાનીબકો કાબા હો ગયા;
આશીકું મેં મજનુ બન લયલા બનકર હુસ્ન તુ,
ખુદ તમાસાઇ બના ઓર ખુદ તમાસા હો ગયા;
ખુબ નીકલા રૂપ તેરે રૂપમેં અય બે રૂપીએ,
કીસકો પયદા કરકે કીસપર તુ શયદા હો ગયા;
તેરા પરદાભી તો એક પરદા હય અય પરદેનશી,
આંખકી પુતલીમેં પીનહા હોકે પુતલા હોગયા
લેક તેરી બે નીયાઝીકા ભીલા સાલે ગલા,
બંદાએ ખાકી તેરી રહેમતસે મેલા હોગયા.

ગઝલ હુસેન અમદાવાદ.

હરમસે દેહરમેં જાકર કયામ કર લેગે
ખુદા ખુદા ન સેહી રમ રમ કર લેગે
જી ઘર વો જાએગે તસ્મીર ઓર કર લેગે
જીસ્સે વો ચાહે ગે અપના ગુલામ કરલેગે
અદુકી તેગ છુરી પર ગલા ઝુકા દેગે

લોહુ લગાકે શહીદામે નામ કર લેગેં
ગુંહી રહા જો તરફ્કો પે હુશને રૂખં ઉનકા
અઝીઝ મીસ્રકો યુસુફ ગુલામ કર લેગેં
હમે તો હજ હોવા તુર સબ બરાબર હે
જહાં મીલેગેં વહી હમ કલામ કર લેગેં
જો મેં કદામે પરેગેં નમાઝે ઈશકકા કામી
તો વો હી કે પીરે મુગાંકો ઈમામ કર લેગેં
કવી યે જીંદગી જીતની કે અપની બાકી હે
દરે હુઝુર પર જાકર તમામ કર લેગેં.

ચાર બેતી અહમદ મુંબઈ.

તુમ પે કુરબાન હું મેં સબ નબીયુંકે સરદાર પીયા
ગુલેગુલઝાર પીયા,
હકને તારીફ કરી તેરી હય કુરઆનકે બીચ
અરબી જબાનકે બીચ
કબએ કોસેન ભી હય આપ પે નીસાર પીયા
ગુલે ગુલઝાર પીયા,
સબ મએરાજમે ખાલીકને તુમ્હે યાદ કીયા
ખુબ શાદ કીયા;
રાજ પોશીદા કીયા આપ પે ઈઝહાર પીયા,
ગુલે ગુલઝાર પીયા,
સમેકી દીદસે રોશન હય ચારૂં યાર તેરે
આશીકે જાર તેરે;
શીલશીલા દીનકા હય જીસસે નમુદાર પીયા
ગુલેગુલઝાર પીયા,
કીશ્તી ઉમ્મતકી બહી જાતી હય મજ ધારમેં હય
તેરે અખત્યારમેં હય;
બેડા ઉમ્મતકા તેરે હાથ હય કર પાર પીયા
ગુલેગુલઝાર પીયા.

સેહરા અખ્તર જાન

દસ્તે કુદરતસે જો ખાલીકને બનાયા સેહરા,
સરપે અહમદ કે વોહી હક્કને સજાયા સેહરા;

અરસે આંખોં સે કલેજે સે લગાયા સેહરા,
હુરે ગીલેમાંને જીસ વક્ત ઉડાયા સેહરા,
ગુલે રૂખસારે નબી દેખકે વોહ સદકે અલા,
એયસા કુલા કે ન જામે મેં સમાયા સેહરા:
ગુલ હુએ અર્શકી કંદીલ હુરાએક વરલકી સમ,
રૂએ બનવરસે જા અહમદ કે બંદાયા સેહરા,
સબ મલાંયાકં બોલ ઉઠે બે સાખ્તા વોહ સલેબલા,
રૂખસે અહમદને ફલક પર જો ઉડાયા સેહરા;
એક કા એક પે સબ વરલ ખુલા રાજો નીકાં,
દોનો જા નીબસે જો દોનોને ઉઠાયા સેહરા.
કેહતેથે સહરે અલા હુરે મલાએક અય અમ્ર,
મેને જો વજદમે આકર યે સુનાયા સેહરા.

કવ્વાલી શીરીંજાન.

આઈ હુઇ આશીકકી તબીયાત નહી જાતી,
આતી હય તો આકર યે કયામત નહી જાતી;
અલ્લાહસે મહશર મે કહુગા તેરે આગે,
મજબુર હુમે ઇસકી મોહબ્બત નહી જાતી
એક બોસા તલબ મેને કીયા હસકર વોહ બોલે,
યે હુશનકી દોલત હે લુટાઈ નહી જાતી;
સરજાતા હે સર સે તેરા સોદા નહી જાતા,
દીલ જાતા હે દીલસે તેરી ઉલ્ફત નહી જાતી
બોસે જો શકર લબકે તેરે રબ કે લિયે થે
વોહ લુત્ફ જબાં પર હે લજ્જત નહી જાતી;
ઉઠ ઉઠ કે વો સો જાતે હેં હર બાર ગજબ વસ્લ,
યેહ નીંદ ભરી આંખોં કી ગફલત નહી જાતી
અય દાગ બુરા માન ન તુ ઉન્કે કહે કા,
માશુકકી ગાલીસે તો ઈજ્જત નહી જાતી;

કવ્વાલી નવાબ જાન સીકન્દરાબાદ

યારબ હમારે હકમેં યેહી બેહતરી રહે
ઉલ્ફત રસુલે પાકકી દિલમે ભરી રહે

મુઅરીમઅી હો તો ઉમ્મતે એહમદ બરી રહે
ખોટીક્હો તો સંગે કરમ પર ખરી રહે
યારબ યે આરઝુ હે કે મરકમે હશ્રાક
તસ્વીર મુસ્તફા મેર આગે ધરી રહે
યારબ ગુલઅરાત પર જબ ઉમ્મત નબી
ચલનેમે ક બકે ભડનેમે બીલકુલ પરી રહે
જલને ન પાયે ગરમીયે સુરજસે હશ્રમે
યારબ રસુલે યાકી ખેતી હરી રહે
પેછાને કોન અપની તબીયતકો અય ઝહુર
દુનીયામે કદરદાં ન કોઇ ઝહોરી રહે

ગઝલ શાજાદી સુરતવાલી.

બાવફા ભી હય જવાની ભી હય ઓર નુર ભી હય
અયસે માશુકકી ઉલફત મુજે મન્જુરભી હય
દીલતો કયા માલ હય જાન તુજપે તસદુક કરદુ
ઇતના કહેદો મેરા નજરાના યે મંજુર ભી હય
અદ ગુમાની ન કરો આજ રહો ઘર મેરે
રાત અંધેરી ભી હય બાદલ ભીહય ઘર દુરભી હય
નબ્જ દેખી તેરે આશીકકી તો બોલા યે તબીબ
તપ ભી હય દર્દ ભી હય સીનેમે નાસુર ભી હય
ઇદકા દીન હય ગલે આજતો મીલલો હમસે
રસ્મ દુન્યા ભી હય મોકા ભી હય દસ્તુર ભી હય
અય શેહે હુસન યે ખાદીમ હય તુમ્હારે દરેકે
શાહ અસ્કન્દરો દારા ભી હય ફગફુર ભી હય
લુત્ફ આજાતા હય હસકર જો વો કહતે હુંય લતીફ
બેવનત લીહેતુ મુફલીસ ભી હય રન્જુર ભી હય

કવ્વાલી બરકે મુનીર

દરે મહબુબ આલમ તક કહી યારબ ગુઝર કરદે
સતાતી હય શબે ફુરકત કીતાં રોજે સહર કરદે

તેરી મરજી કા બંદા હું મુઝે કયા ઉજ્ર આપ મંવરા
હવાલે નાર દોઝખ યા મેરા જન્નત મેં ઘર કરદે
પીલાદે અયસી કુછ સાકી ખબર તનકી ન બાકી
ખબર હોવે તો હો તેરી તુ એસા બે ખબર કરદે
નરખ મદ્કેમ અપને બઝમ મેં બકુરે ખુદા સાકી
કભી તો જામ ઉરફાંસે મુઝે ભી બેકુરો વર કરદે
તુમ્હારા ફુરતએ દીદાર મહેમાં હે કોઇ દમકા
મસીહાસે મેરે જાકર કોઈ ઇતની ખબર કરદે
તમન્નાએ દીલે મખઝું યેહી હય શાકીએ વહદત
મયે ઉરફાં અહમદ સે કલેજા તર બતર કરદે
પેહોંચહી જાયગા એક રોજ ફુરકત કુએ અહમદ મેં
ખુદાકે નામ પર ઉઠ જલદ સામાને સફર કરદે

કવ્વાલી નસીબન અજમેરવાલી

દીલ ચુરાએ હુવે દુજદીદા નજર જાતા હય
કોઇ લુટે હુવે અલ્લાહકા ઘર જાતા હય
યેતો ફરમાઇયે તસકીનકી સુરત કયા હય
હાથ રખનેસે કયા દરદે જીગર જાતા હય
કયુ દીખાતે હો ભલા તેગે નજરકી બરછી
મરને વાલા ફકત એકહી બાત પે મરજાતા હય
કામ ઇનશાનકા ઇનશાનસે પડતાહે જરૂર
બાત રહે જાતી હે ઓર વકત ગુજર જાતા હય
મુસ્તર ઇન આંખોને દીખાયા મઝારે ખાજા
અબ ભલા છોડકે અજમેર કીધર જાતા હય
